

רע"פ 8035/13 - חנן אלחרר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 8035/13

לפני: כבוד השופט ח' מלצר

המבקש: חנן אלחרר

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כבוד השופטת ט' חיימוביץ) מתאריך 11.11.2013 בתיק עפ"ת 60802-07-13; תגובת המשיבה מתאריך 15.01.14

בשם המבקש: עו"ד שושנה אטד

בשם המשיבה: עו"ד סיון רוסו

החלטה

1. לפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כבוד השופטת: ט' חיימוביץ) מיום 11.11.2013 ב-עפ"ת 60802-07-13 בגדרו התקבל ערעורה של המשיבה על גזר דינו של בית משפט השלום

עמוד 1

לתעבורה באשקלון (כב' השופטת ר' שורץ) מתאריך 17.07.2013 ב-ת"ד 7271-12-12.

להלן אביא הנתונים הנדרשים להכרעה.

2. המבקש הורשע, על פי הודאתו, באי מתן אפשרות להולך רגל לחצות במעבר חצייה בבטחה (עבירה לפי תקנה 67(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: תקנות התעבורה), בנהיגה רשלנית (עבירה לפי סעיף 38(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: פקודת התעבורה), בגרימת תאונת דרכים נזק וחבלה (עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה) ובחבלות של ממש (עבירה לפי סעיף 38(3) לפקודת התעבורה).

3. בית המשפט השלום הנכבד השית על המבקש את העונשים הבאים: פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים בפועל (בניכוי ימי הפסילה המנהלית); 3 חודשי פסילה על תנאי מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך שלוש שנים וקנס בסך 1,500 ש"ח. כן נקבע כי המבקש יחתום על התחייבות בסך 3,000 ₪, שלא יעבור תוך שנתיים עבירה של נהיגה רשלנית שגרמה לתאונת דרכים בגינה נחבל אדם.

4. על גזר דין זה ערערה המשיבה לבית המשפט המחוזי, והאחרון קיבל את הערעור והאריך את תקופת הפסילה בפועל ל-18 חודשים. פסק דין זה הוא מושא הבקשה לקבלת רשות ערעור.

טענות המבקש

5. המבקש משתית את טענותיו על שני אדנים. הראשון, נגזר מעקרון האחידות ומהפער בחומרת הענישה במקרה דומה לכאורה. השני, נוגע להתערבות ערכאת הערעור בקביעת רמת הענישה, התערבות שתעשה רק בנסיבות חריגות (ראו: ע"פ 8279/11 מור נ' מדינת ישראל (01.07.2013)).

דין והכרעה

6. לאחר שבחנתי את טענות המבקש הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. אביא את נימוקי לקביעה זו להלן.

7. הלכה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תנתן רק במקרים שבהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית, החורגת מעניינם של הצדדים הישירים להליך (ראו: ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982) (להלן: הלכת חניון חיפה); רע"פ 4515/07 אבו שנב נ' מדינת ישראל (17.10.2007) (להלן: עניין אבו שנב)), או במקרים שמתגלה בהם אי-צדק בולט, או מתעורר חשש כי נגרם למבקש עיוות-דין (עיינו: רע"פ 2222/13 חיחאשווילי נ' מדינת ישראל (2.5.2013)). זאת ועוד: במקרים שבהם הבקשה מתייחסת רק לחומרת העונש, ההלכה היא שרשות ערעור תינתן רק במקרים נדירים במיוחד, שבהם ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה המקובלת, או הראויה, בהתאם לנסיבות העניין (ראו למשל: רע"פ 3929/09 דהן נ' מדינת ישראל (16.08.2009)).

8. כל טענותיו של המבקש נוגעות אך ורק בעניינו האישי ואין בהם חשיבות משפטית החורגת מעניינו הפרטני. טענתו בדבר חוסר האחידות בפסיקה, אשר נבחנה כבר על ידי בית המשפט המחוזי הנכבד, כמו גם טענתו בדבר התערבות לא ראויה של ערכאת הערעור ברף הענישה אינן עולות כדי אי-צדק בולט, או סטייה ניכרת ממדיניות הענישה הראויה.

לפיכך, טענותיו של המבקש אינן מגלות עילה לדיון ב"גלגול שלישי" בפני בית משפט זה.

9. הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, ד' באדר ב' התשע"ד (6.3.2014).

שׁוֹפֵט
